

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/23122,Region-Wielkopolska-Poludniowa-NSZZ-S.html>
19.05.2024, 18:05

Region Wielkopolska Południowa NSZZ „S”

Hasło wydrukowane w **Tom IV**

Region Wielkopolska Południowa NSZZ „S”, pierwszy strajk w woj. kaliskim wybuchł 2 VII 1980 w Ostrowie Wielkopolskim, w Zakładach Sprzętu Mechanicznego Ursus, kierował nim m.in. Alojzy Lewicki. II poł. VII 1980 strajki rozszerzyły się na cały Ostrów, pracę przerwały m.in. Zakłady Automatyki Przemysłowej Mera-ZAP (19 VII 1980), protestem kierowali Antoni Majka i Aleksander Urban, a 23 VII 1980 największy zakład w mieście i województwie – Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego (protestem kierował Tadeusz Pluciński). W zakładach tych nie powstały KS. Tego samego dnia strajkowała Fabryka Urządzeń Mechanicznych w Ostrzeszowie, na czele protestu stali Kazimierz Obsadny i Stanisław Bojszczak. Lipcowe strajki miały gł. charakter ekonomiczny i socjalny. W kolejnych robotnicy wysuwali także postulaty polityczne i związkowe. VIII 1980 odnotowano strajki m.in. w Fabryce Automatów Tokarskich Ponar-Wrocław w Pleszewie (Antoni Zgorzelak), WPEC w Kępnie (Konrad Szymański) i sycowskim oddziale PKS (przew. KS Czesław Zawadka). Pod koniec VIII 1980 pracownicy Jarocińskich Zakładach Przemysłu Maszynowego Jaroma nawiązali kontakt ze strajkującymi na Wybrzeżu, w następstwie czego oflagowano zakład, odnotowano też przerwy w pracy i wiece. Powstał KS kierowany przez Andrzeja Siankowskiego, Jerzego Walczaka i Leszka Dąbrowskiego. 26 VIII 1980 pracownicy Mera-ZAP przeprowadzili zbiórkę dla strajkujących na Wybrzeżu. Pieniądze w kwocie 54 977 zł do Stoczni Gdańskiej zawieźli Lech Górski, Michał Łobczowski, Ryszard Piotrowski, Jerzy Sówka i Marian Szymoniak.

Do Kalisza fala strajkowa dotarła na pocz. IX 1980. Pierwszy zastrajkował WPEC (skład KS: Andrzej Pryczek, Andrzej Parczyński i Marek Pawlak). 9 IX 1980 do strajku przystąpili pracownicy kaliskiego MPK. Tego samego dnia o godz. 22.00

pracę przerwała tkalnia w Fabryce Wyrobów Runowych Runotex, a następnego dnia (10 IX 1980) cały zakład - ok. 3 tys. pracowników. Strajk był dobrze zorganizowany. Działał KS w składzie: Jan Marciniak (przew.), Władysław Urbaś, Maria Przybylska i Józef Szala. Strajkujący domagali się przede wszystkim podwyżki i realizacji 21 postulatów gdańskich. Po rozmowach z dyrekcją zakładu, dyr. zjednoczenia i wiceministrem Wiesławem Szymczakiem 14 IX 1980 podpisano porozumienie. 10 IX 1980 pracę przerwała załoga Kaliskich Zakładów Koncentratów Spożywczych Winiary. Działał KS w składzie: Mieczysław Nowak (przew.), Józef Jarych, Jan Gawinecki, Henryk Piwowarczyk i Kazimierz Wolny. Tutaj także domagano się podwyżki płac i poparcia postulatów gdańskich. Wydano ulotki pt. „Dlaczego strajkujemy” i „Do klasy robotniczej Kalisza”. Ponieważ dyrekcja nie godziła się na ustępstwa, a lokalne media szkalowały strajkujących, zakład otoczyły autobusy PKS i MPK, by uniemożliwić szturm ZOMO. Strajk został nagłośniony w RWE, a jezuita o. Stefan Dzierżek odprawił mszę świętą za strajkujących. 21 IX 1980 zakończenie strajku, dyrekcja przystała na większość żądań, a ZKS przekształcił się w komitet założycielski NSZZ „S”. Strajkujących w negocjacjach z dyrekcją wspierali, zarówno w Runoteksie jak i w Winiarach, działacze kaliskiej opozycji demokratycznej z l. 70. Antoni Pietkiewicz i Bogusław Śliwa. W tym okresie strajki i inne formy protestu podejmowały liczne zakłady w mieście.

3/4 IX 1980 pierwszy TKZ NSZZ utworzony w mieszkaniu Stanisława Kończalika w Jarocinie. 15 IX 1980 przekształcił się w MKZ z siedzibą w Jarocińskich Zakładach Przemysłu Maszynowego Leśnictwa Jaroma, przew. A. Siankowski, J. Walczak i skarbnik L. Dąbrowski. Zrzeszał ponad 100 Komitetów Założycielskich (ok. 30 tys. członków). Jarociński MKZ aspirował do podporządkowania sobie wszystkich struktur NSZZ „S” w województwie. Struktury miejskie powstawały w całym woj. kaliskim. 29 IX 1980 w Kaliszu powołano do życia MKZ z inicjatywy 10 dużych zakładów pracy (Fabryki Wyrobów Runowych Runotex, Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej, Kaliskich Zakładów Koncentratów Spożywczych Winiary, Zakładów Przemysłu

Dziewiarskiego Polo, Wytwórni Urządzeń Komunalnych WUKO, Spółdzielni Pracy Stolarz, Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Ulic i Mostów w Kaliszu z siedzibą w Borowie, Kombinat Budowlanego, Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego PZL Kalisz, Zakładów Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa ZMER). Przewodniczącym MKZ został A. Pietkiewicz (Kombinat Budowlany w Kaliszu). W składzie prezydium ponadto: B. Śliwa (Spółdzielnia Transportu Wiejskiego w Krotoszynie), Krzysztof Radziłowicz (WSK PZL), Andrzej Orczykowski (FWR Runotex), Marek Stasiewicz (ZMER), Walenty Wawrzyniak (WUKO) i J. Gawinecki (KZKS Winiary). Wkrótce doszło do zmian w składzie prezydium MKZ. A. Orczykowski i J. Gawinecki zostali wybrani na przew. KZ i zrezygnowali z prac w prezydium. 1 XII 1980 w skład prezydium weszli: Stanisław Słodkiewicz, Jan Grębowski, H. Piwowarczyk i Zdzisław Małecki. 21 III 1981 z prac prezydium zrezygnowali: K. Radziłowicz, M. Stasiewicz i W. Wawrzyniak. 2 X 1980 MKZ otrzymał lokal z telefonem i powielaczem przy ul. Staszica 28.

8 X 1980 powstała struktura miejska MKP w Ostrowie Wielkopolskim, przew. Jacek Hadaś z Przedsiębiorstwa Transportu Samochodowego Łączność. Działacze z Ostrowa prędko nawiązali współpracę z kaliskim MKZ. Część KZ z województwa kaliskiego rejestrowała się we wrocławskim MKZ (np. Kępno i Syców), a w poznańskim MKZ niektóre zakłady z Pleszewa. Z kolei Jarocin pragnął zostać siedzibą władz regionu obejmującego woj. kaliskie.

4 VI 1981 w Ostrowie I część WZD NSZZ „S” Województwa Kaliskiego z udziałem 248 delegatów z 6 MKP, które opowiedziały się za utworzeniem regionu w granicach woj. kaliskiego. W spotkaniu nie uczestniczyły struktury miejskie z Jarocina, Pleszewa i Sycowa. Drugą część WZD zorganizowano w Kaliszu (30 VI 1981–1 VII 1981). Udział w zebraniu wzięło 278 delegatów z 8 MKP (Ostrów Wielkopolski – Jacek Hadaś, Kępno – K. Szymański, Ostrzeszów – K. Obsadny, Pleszew – Krzysztof Szac, Krotoszyn – Zygmunt Wudarski, Syców – Mieczysław Trojanowski, Wieruszów – Wojciech Kudaś oraz Kalisz – A. Pietkiewicz, późn. Marek Pawlak). W ostatniej chwili akces zgłosiły Pleszew (17 VI 1981) i Syców (29 VI 1981). Jarocin

przyłączył się do Regionu Wielkopolska z siedzibą w Poznaniu.

30 VI/1 VII 1981 podczas drugiej części WZD zatwierdzono nazwę Region Wielkopolska Południowa, ustalono, że siedzibą ZR będzie Kalisz, a na przew. ZR wybrano Zygmunta Rolicza z Sycowa, który pokonał kandydata z Kalisza A. Pietkiewicza. W składzie Prezydium: A. Pietkiewicz i B. Śliwa (obaj zastępcy przew.), H. Piwowarczyk (sekretarz) oraz członkowie: Wojciech Kościelniak (Kalisz), T. Pluciński i Jerzy Koralewski (obaj z Ostrowa Wielkopolskiego). Łącznie w składzie ZR 46 osób. Nowo powstały region miał powierzchnię ok. 6 tys. km kw., do NSZZ „S” należało 152 tys. członków. Siedziba ZR przy al. Wolności 4 w Kaliszu, w pałacu ślubów.

20 X 1980–9 XII 1981 organem prasowym kaliskiego MKZ, przekształconego potem w ZR, był periodyk „NSZZ »Solidarność«. Pismo MKZ NSZZ »Solidarność« Województwa Kaliskiego”, późn./„NSZZ »Solidarność«, Pismo NSZZ »S« Region Wielkopolska Południowa”. W okresie wypadków bydgoskich (19 III 1981) wydawano „Biuletyn Nocny” i „Serwis Informacyjny”. 10 VI–12 XII 1981 ukazywały się „Wiadomości Dnia”. Drukowano także materiały nadsyłane przez wydawnictwo NOW-a. Gazety związkowe drukowane były w całym województwie.

12 III 1981 kaliski MKZ utworzył pierwszy w Polsce Związkowy Dom Kultury „Solidarność”, działający pod auspicjami kaliskich zakładów przemysłu lekkiego, gł. włókienniczego, a jego kierownikiem był Kryspin Gurgul z Pleszewa.

Ważną rolę w strukturze ZR odgrywała drukarnia mieszcząca się w al. Wolności 25 (w Kaliszu) (w piwnicy). Pracowali tam Marek Breliński i Janusz Pietkiewicz, którzy mieli do dyspozycji duże i dobrze wyposażone pomieszczenie. Nadzór nad drukarnią sprawował Z. Małecki. Drukarnia obsługiwała także Region Puławy i Płock oraz prowadziła współpracę z NOW-ą. W Kaliszu wydrukowano m.in. Józefa Światły, *Za kulisami bezpieki i partii*, Aleksandra Solżenicyna *Zmierzch odwagi*, *Poznań 1956*, Janusza Szpotańskiego *Caryca i zwierciadło* i *Towarzysz Szmaciak, czyli wszystko dobre, co się dobrze kończy* (wszystkie ukazały się w 1981). Tytuły te drukowane

były w nakł. 3-5 tys. egz.

10 i 24 I 1981 w ramach walki o wolne soboty związkowcy brali udział w ogólnopolskich strajkach ostrzegawczych. W woj. kaliskim do pracy nie przystąpiło 96 tys. pracowników.

20 III 1981 w zw. z wydarzeniami bydgoskimi MKZ przekształcił się w MKS z siedzibą w FWR Runotex (w Kaliszu). Według danych KW PZPR 27 III 1981, w strajku ostrzegawczym w woj. kaliskim udział wzięło 221 zakładów pracy.

28 X 1981 na apel KKP do strajku ostrzegawczego w Regionie Wielkopolska Południowa przystąpiło 25 429 osób.

W tym czasie w regionie protestowano też przeciw monopolowi PZPR i rządu na dostęp do środków masowego przekazu. 21 XI 1981 z inicjatywy B. Śliwy na gmachu Sądu Wojewódzkiego w Kaliszu namalowano napis „Przywrócić godność prawu” (utrwalony do dziś widoczny w tym miejscu).

23 X 1981 powołano w Kaliszu KOWzP. 28 XI 1981 Klub Rzeczypospolitej Samorządnej Wolność-Sprawiedliwość-Niepodległość. Spośród 56 osób biorących udział w spotkaniu założycielskim 51 wyraziło chęć wstąpienia do nowej organizacji.

W okresie I KZD region zajmował pod względem liczebności 17 miejsce wśród 42 regionów w kraju. W zjeździe brało udział 13 delegatów. Dwóch delegatów zostało wybranych do władz krajowych. Członkiem KKP został A. Pietkiewicz, a w skład KKR wszedł Daniel Filar. Z inicjatywy Regionu Wielkopolska Południowa powstał ważny dokument I KZD „Posłanie do ludzi pracy Europy Wschodniej”. Pomysłodawcą posłania był delegat z Ostrowa Wielkopolskiego (na I KZD), lekarz Henryk Siciński, dokument zredagowali Jan Lityński z Warszawy i B. Śliwa, a Komisji Uchwał przedłożył go A. Pietkiewicz – sekretarz Prezydium Zjazdu. W czasie I KZD ZR dwa razy dziennie wydawał „Gazetę Zjazdową” w łącznym nakł. 12 tys. egz. i rozprowadzał ją nieodpłatnie, a z megafonów umieszczonych w siedzibie ZR podawano na bieżąco informacje dot. obrad „S” w Gdańsku.

W nocy 12/13 XII (1981) w woj. kaliskim internowano 34 osoby (w tym 1 w Gdańsku: A. Pietkiewicza jako członka KK). Łącznie 13 XII 1981-14 I 1982 internowano 60 osób, w tym czasie zwolniono 20 osób, a w stosunku do 7 zastosowano areszt tymczasowy. Łącznie w woj. kaliskim internowano bądź aresztowano w czasie trwania stanu wojennego ok. 120 osób.

14 XII 1981 związkowcom udało się wywieźć dokumenty i pieniądze ocalałe po rewizji SB i MO w siedzibie ZR i zdeponować je w klasztorze Jezuitów u o. S. Dzierżka.

14 XII 1981 w Kaliszu 2-godzinny strajk w Runoteksie. Organizatorami Wojciech Rzeźnicki, J. Szala i Marian Szarżała. Tego samego dnia także 15-minutowy przestój w FWA Haft w Kaliszu. 19 XII 1981 w tym samym zakładzie z inspiracji Henryka Bartczaka, Leszka Berezy i Andrzeja Nogaja doszło do krótkiej przerwy w pracy. Ostatecznie zostali oni oskarżeni o zorganizowanie 3-minutowego strajku dla uczczenia 11. rocznicy wydarzeń grudniowych. 14 XII 1981 krótki przestój odnotowano także w jarocińskiej Jaromie.

Członkowie, którzy uniknęli internowania, I 1981 utworzyli Tymczasowy Komitet Koordynacyjny NSZZ „S” Wielkopolska Południowa. Na jego czele Andrzej Wojkowski, którego wspierał ukrywający się B. Śliwa. W składzie TKK ponadto m.in.: Marek Aleksandrak, Jarosław Wilner, Andrzej Furmaga, Maria Jaśkiewicz, J. Marciniak, Bogdan Lisowski, Elżbieta Kubasik oraz dr Andrzej Węgrzyn, którego gabinet lekarski w przychodni na Rogatce był pocz.punktem kontaktowym. Od II 1982, po aresztowaniu A. Wojkowskiego i B. Śliwy pracami TKK kierował B. Lisowski. Wiosną nawiązał współpracę z podziemiem we Wrocławiu, m.in. z Józefem Piniorem.

X 1982-XI 1984 na czele TKK A. Pietkiewicz, który uciekł z przepustki i ukrywał się do poł. 1984. Zasięg działania komitetu ograniczał się przede wszystkim do Kalisza i okolicy i bazował na większych zakładach pracy. Komitet wydawał prasę: „Społeczeństwu do Przemyślenia”, „Z Dnia na Dzień” - kaliską mutację wrocławskiego pisma, „Biuletyn Informacyjny TKK”, „Magazyn Polski Walczącej”, oraz ulotki. Początkowo

drukarnia była przenoszona, ale dużo tytułów prasowych i ulotek zostało wydrukowanych w drukarni mieszczącej się przy ul. Miłkowskiego 4, w domu Edwarda i Grażyny Grzeleńskich. Działała ona do 4 XI 1982, kiedy została zdekonspirowana przez SB i aresztowano 4 osoby. XII 1982 drukarze stanęli przed Sądem Śląskiego Okręgu Wojskowego.

7 IX 1983 z inicjatywy A. Pietkiewicza w Koninie powołano do życia Międzyregionalną Komisję Koordynacyjną Kalisz-Konin-Sieradz. Struktura ta wydawała periodyk „Nasza Solidarność”. TKK i MKK funkcjonowały w na tym terenie do II poł. 1984.

1982–1983 TKK zorganizowała w Kaliszu kilka marszów i manifestacji, m.in. 31 VIII 1982, w drugą rocznicę powstania NSZZ „S”, ok. 500 pracowników WSK PZL Kalisz po pracy nie wsiadło do autobusów zakładowych, uformowało pochód i przeszło ok. 2 km ul. Częstochowską pod kaliski teatr.

1 V 1983 zorganizowany przez TKK, a kierowany przez B. Śliwę, Tadeusza Wolfa i A. Wojkowskiego, kontrpochód pierwszomajowy. Aresztowano ponad 30 osób. Wobec 11 wdrożono śledztwo i zastosowano areszt tymczasowy.

Zaraz po wprowadzeniu stanu wojennego o. S. Dzierżek utworzył przy pomocy Grupy Czwartkowej (grupa doskonalenia wewnętrznego, powstała w l. 60. przy klasztorze oo. Jezuitów w Kaliszu, która nast. weszła w skład KIK) sekcję pomocy pozbawionym wolności i pracy oraz ich rodzinom z powodu stanu wojennego. Od 17 XII (1981) działała ona w ramach Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i Ich Rodzinom przy klasztorze oo. Jezuitów.

17 V 1982 z inicjatywy Jerzego Pietrzaka (czł. Prymasowskiej Rady Społecznej) przy ostrowskiej farze zawiązał się Komitet Odbudowy Pomnika Kard. Halki Ledóchowskiego w Ostrowie Wielkopolskim. Należało do niego wielu działaczy podziemnej „S” z Regionu Wielkopolska Południowa.

13 IX 1984 wspólnie z kaliskimi jezuitami i „S” rolniczą TKK

zorganizowała w klasztorze oo. Jezuitów wystawę „Wojna polsko-bolszewicka 1919–1920”. W uroczystości uczestniczył Janusz Onyszkiewicz.

1985 z inicjatywy ks. Wojciecha Pachciarza (z udziałem ks. Zbigniewa Rapiora) utworzono w Kępnie Młodzieżową Grupę Piątkową; miała charakter religijno-patriotyczny, działała przy parafii Św. Marcina; prócz młodzieży należeli do niej działacze „S”.

1987–1989 w Ostrzeszowie działało jedyne podziemne Radio „S” w Regionie. Była to wspólna inicjatywa wrocławskich studentów oraz działaczy „S” z Ostrzeszowa, w akcji udział brali m.in. Robert Kazubowski (współpracownik RKS „S” Dolny Śląsk), S. Bojszczak, K. Obsadny i Alojzy Stambuła.

W całym regionie i województwie bardzo aktywną grupą byli rolnicy, którzy stanowili ok. 45 proc. zatrudnionych (w przemyśle pracowało 27 proc.). Najsilniejsze struktury podziemnej „S” RI działały na wschód od Kalisza, w rejonie Liskowa i Koźminka (Leonard Duszeńko, Jan Heresztyn). Od 1982 w Kaliszu przy klasztorze oo. Jezuitów działało Duszpasterstwo Rolników Indywidualnych Okręgu Kalisko-Sieradzkiego (współorganizator Mieczysław Walczykiewicz). W ramach duszpasterstwa organizowano m.in. żywnościową pomoc sąsiedzką dla internowanych członków „S” wiejskiej i robotniczej.

Do wyjazdu z kraju na emigrację polityczną zmuszono 21 osób z Regionu (w tym 18 z Kalisza). Najwięcej działaczy wyjechało do Australii: Mirosław Bartkowiak, Arkadiusz Fabjanowski, J. Grębowski, Jacek Kościelniak, B. Lisowski, Z. Małecki, A. Orczykowski, Jerzy Pietkiewicz, Małgorzata Piotrowska, Sławomir Wichliński, A. Wojkowski (wszyscy z Kalisza); do Stanów Zjednoczonych: K. Szymański i Stanisław Leszczyński (obaj z Kępna); do Kanady: Jacek Malec i Elżbieta Kramarska (z Kalisza); do Francji: E. Kubasik, Maciej Pawlak i Andrzej Gajewski (z Kalisza); do Szwecji: B. Śliwa i W. Kościelniak (z Kalisza); do RFN Maria Bykowska (z Kępna).

Wsparcie materialne dla Regionu S” płynęło z wielu ośr. za

granicą, m.in. ze Szwecji, Australii i Holandii.

Od IX 1988 członkowie „S” spotykali się w sposób jawny w ramach [Duszpasterstwa Ludzi Pracy Solidarność Kaliska](#) im. ks. Jerzego Popiełuszki prowadzonego przez ks. rektora o. S. Dzierżka przy klasztorze Jezuitów. 11 I 1989 z polecenia członka KKW Janusza Pałubickiego do Kalisza przyjechał Bogdan Narożny z Wrześni i spotkał się w mieszkaniu Anny Binder z lokalnymi działaczami „S”. Przekazał im wytyczne KKW ws. tworzenia regionalnych struktur „S”. 14 I 1989 ujawniła się siedmioosobowa grupa inicjatywna (J. Marciniak, Wiesław Smaga, Wanda Znajkiewicz, Stanisław Kordelas, S. Słodkiewicz, A. Binder i lider grupy Jan Mosiński) i podjęła decyzję o utworzeniu Komitetu Organizacyjnego Tymczasowego Zarządu Regionu. Nazwiska ujawnionych działaczy podało RWE, a o. S. Dzierżek odczytał je podczas mszy w kościele oo. Jezuitów. W całym Regionie zaczęli się ujawniać działacze „S” i tworzyć struktury miejskie i zakładowe. 23 I 1989 pierwszy TKZ utworzono w FWR Runotex w Kaliszu.

4 III 1989 wybrano Prezydium TZR, na którego czele stał J. Mosiński oraz jego zastępcy: J. Koralewski i S. Kordelas. TZR pocz. działał w prywatnym mieszkaniu A. Binder, IV 1989 „S” otrzymała lokal przy ul. Dobrzeckiej 7. W poł. IV 1981 zarejestrowano TZR w Gdańsku pod numerem 19. W tym okresie „S” w RWP liczyła 16 tys. członków. 17 V 1989 [Lech](#) Wałęsa upoważnił J. Mosińskiego, J. Koralewskiego, J. Marciniaka i Jacka Stępniewskiego do organizowania NSZZ „S” w Regionie.

Struktury miejskie „S” powstawały w całym województwie: w Kaliszu (Jan Nawrocki, późn. Jacek Jakubowski), Ostrowie Wielkopolskim (przew. Jerzy Grzegorski), Kępnie (Jacek Śródka), Krotoszynie (Z. Wudarski), Pleszewie (K. Szac), Wieruszowie (Gabriela Zimna), Sycowie (Z. Rolicz). 22 VIII 1988 K. Obsadny utworzył NSZZ „S” Pracowników Fabryki Urządzeń Mechanicznych Ponar Ostrzeszów. 8 XI 1989 związek zarejestrowano w Sądzie Wojewódzkim w Kaliszu pod nazwą NSZZ „S” w Fabryce Urządzeń Mechanicznych Ponar Ostrzeszów; liczył ok. 800 członków. Związek nie należał do krajowych struktur „S” i działał tylko na terenie

jednego zakładu pracy.

Równolegle od V 1989 działała w Ostrzeszowie miejska komisja organizacyjna, która skupiała ok. 700 członków. Na jej czele stał Roman Pawłowski. 21 I 1989 w Jarocinie utworzono Tymczasową Radę Koordynacyjną, którą kierował S. Kończalik.

II 1989 TZR w Kaliszu powołał zespół redakcyjny w składzie: Krzysztof Brzechczyn, Roman Karpiński, Wojciech Lewicki i Czesław Kurzajewski, odpowiedzialny za tytuły prasowe wydawane przez kaliską „S”. Ponadto zespół odpowiadał za pracę Biura Informacyjnego. Drukarzem TZR był M. Breliński. Do ważniejszych pism wydawanych w tym czasie należały „Wiadomości Dnia”, podtytuł: „Serwis Informacyjny”. Pismo było organem prasowym TZR. II 1989 zaczęły się ukazywać „Wiadomości Tygodnia. [Biuletyn Informacyjny](#) TZR NSZZ »Solidarność« Kalisz”. 13 XII 1989 wydano jego ostatni jego numer. Z pismem związana była m.in. Małgorzata Węgrzyn. VIII/IX 1989 wychodziło pismo „Impuls. Pismo Członków i Sympatyków »Solidarności«”, którego redaktorem był K. Brzechczyn. 1989 drukowano także „Biuletyn Informacyjny Komitetu Obywatelskiego” oraz „Biuletyn Wojewódzkiego Okrągłego Stołu »Solidarność«”- redaktorzy M. Węgrzyn i Ewa Jastrzębska. 1990 z Biurem Informacyjnym ZR związani byli: W. Lewicki, J. Jakubowski, J. Śródka, R. Karpiński, Tadeusz Lesień, Piotr Sowa i Krzysztof Doman.

7 IV 1989 utworzono Komitet Obywatelski „S” Województwa Kaliskiego. Jego przew. został J. Pietrzak (późn. Wojciech Majewski). 18 IV 1989 komitet przyjął nazwę Komitet Obywatelski „S” Województwa Kaliskiego. 4 VI 1989 do parlamentu zostali wybrani wszyscy kandydaci KO „S”: J. Pietrzak i Edward Wende do Senatu, a do Sejmu C. Kurzajewski, Bohdan Pilarski, J. Koralewski i Józef Sałata.

27 I i 13 II 1990 II WZD Regionu Wielkopolska Południowa z udziałem 229 delegatów reprezentujących 28 tys. członków. Jarocin w dalszym ciągu należał do struktur NSZZ „S” Regionu Wielkopolska w Poznaniu. Przewodniczącym ZR Wielkopolska Południowa został J. Mosiński. W Prezydium: dwaj wiceprzew. Jacek Sówka i J. Stępniewski, sekretarz

W. Lewicki oraz członkowie: Waldemar Wierusz, Elżbieta Wdowczyk, Barbara Wieczorek, Józef Wróbel, Stanisław Kuczyński, Franciszek Sieczka i Z. Wudarski.

Związek kilkakrotnie zmieniał swoje siedziby. Mieścił się w Kaliszu przy ul.: Dobrzeckiej 7, Kościuszki 1a, Dobrzeckiej 16. Obecnie 3 Maja 13A/1; w składzie Regionu Wielkopolska Południowa ośr.: Kalisz, Ostrów Wielkopolski, Kępno, Krotoszyn, Ostrzeszów, Pleszew, Wieruszów. Około 2005 do Regionu Dolnośląskiego przeszedł Syców.

10 IX 1980 Wydz. III KW MO zarejestrował SOR krypt. Solidarność dot. strajku w FWR Runotex, 14 XI 1980 zakończona. 18 I 1982-5 XI 1984 KW MO prowadziła przeciw TKK SOR krypt. Grupa; równolegle Wydz. V 12 III 1982 wdrożył SOR krypt. Układ dot. działań i struktur podziemnej „S” w Kaliszu i kontaktów z innymi regionami (Region Dolny Śląsk). 21 III 1982 Wydz. V KW MO w Kaliszu rozpoczął SOR krypt. Światło dot. druku i kolportażu organu prasowego TKK „Społeczeństwu do Przemyslenia”, 20 XI 1984 zakończona.

12 V 1983-20 IX 1983 Wydz. V KW MO w Kaliszu prowadził SOR krypt. Związek dot. nielegalnego pochodzenia pierwszomajowego 1983. 6 X 1983-24 IX 1986 Wydz. V WUSW prowadził SOR krypt. Układ dot. MKK Kalisz-Konin-Sieradz. 3 X 1988-5 V 1989 Wydz. V WUSW w Kaliszu prowadził SOR krypt. Organizacja dot. reaktywowania struktur „S” w Regionie.

Grażyna Schlender

[Region Wielkopolska Południowa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)